

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010412
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4619010412.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci obžalovaného X. Q., pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného X. Q., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03.05.2021, sp. zn. 2T/82/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. októbra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného X. Q., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný X. Q. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona , na skutkovom základe , že:

od presne nezisteného obdobia až do dňa XX.XX.XXXX v obci J. na ul. F. na pozemku rodinného domu č. XXX/XX zapísanom na LV č. XXX na parcelách registra "C" č. XX/XX - záhrada a č. XX/XX - zastavané plochy a nádvoria z nedbanlivosti, v rozpore s ustanoveniami § 13 písm. a), § 25 a § 33 z. č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložil a ponechal odpad v množstve 44,39 t, z toho plastové odpady v množstve 5,64 t a objemný odpad v množstve 38,75 t, pričom podľa vyhlášky č. 365/2015, ktorá stanovuje katalóg odpadov, sa jedná o odpady katalógového čísla 15 01 10 - obaly obsahujúce zvyšky nebezpečných látok alebo kontaminované nebezpečnými látkami, 20 01 23 - vyradené zariadenia obsahujúce chlórfluórované uhľovodíky, ktoré sú podľa katalógu odpadov zatriedené ako nebezpečný odpad a odpad katalógového čísla 20 01 36 - vyradené elektrické a elektronické zariadenia iné ako uvedené v 20 01 21, 20 01 23 a 20 01 35 a objemný odpad katalógového čísla 20 03 07, ktoré sú podľa katalógu odpadov zatriedené ako ostatný odpad, a to v rozsahu 3897,81 eur.

Za to mu uložil:

- podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadol obžalovaný. V jeho písomnom zdôvodnení sa domáhal jeho zrušenia s tým, že po doručení jeho písomného vyhotovenia uvedie odvolacie dôvody, pretože napadnutý rozsudok nepovažuje za dostatočne zdôvodnený a navrhol ho zrušiť v celom rozsahu. Ďalšie písomné zdôvodnenie odvolania odvolaciemu súdu do času konania verejného zasadnutia doručené nebolo.

Na verejnom zasadnutí procesné strany uviedli:

a/ obžalovaný

- sa na verejné zasadnutie dostavil s meškáním, o termíne jeho konania bol riadne a včas upovedomený zásielkou, ktorú mu odvolací súd zaslal poštou dňa XX.X.XXXX a ktorú si prevzal až dňa X.XX.XXXX po tom čo mu bola táto uložená na pošte po opakovanom neúspešnom pokuse o doručenie dňa 29.09.2021, pričom doručenie bolo tak vykázané dňom 04.10.2021 (§ 66 ods. 3 Tr. por.), zotrval na písomných dôvodoch odvolania, uviedol, že sa nechce vyviníť, odvolaním chcel poukázať na spôsoby prešetrenia a dokazovania veci, ktoré považoval za nezákonné, vzniesol výhrady aj voči pridelenému advokátovi, ktorého si dal prideliť, lebo išiel proti nemu, napr. 250 stranový spis preštudoval za 10 minút. Podľa rozsudku mal porušiť zákon o odpadoch avšak on ako majiteľ veci určuje, čo je odpad, toto čerpal zo zákona o odpadoch. Znalci, A. a W., ktorí sa zúčastnili obhliadky miesta jeho dvora a záhradky zmanipulovali znalecké posudky. Zo spisu znaleckých posudkov je dokázateľné, že na mnohých miestach, kde mala byť skládka odpadu neboli a nemohli tam nahliadnuť, ale tvrdili, že vedia, čo tam a koľko je. Ďalej krivo vypovedali na súde, za odpad označili aj 10 ton štrku, studňu, ktorá je tam 40 rokov, stavebné lešenie, chladničky a práčky, takto označili asi 30 vecí, ktoré nie sú odpadom. Znalec A. uvádzal, že sa tam nachádza elektroodpad. Ja som elektromechanik, servisný technik, mám elektroparagraf 23 a opravám takýchto vecí sa venujem. Znalkyňa W. v mapkách zakreslila ako skládku odpadu aj miesta, kde 15 rokov sú len tráva a kríky, čo namietal na polícii a prokuratúre, znalec A. bez môjho vedomia doplnil znalecký posudok za účasti policajta D. a môjho advokáta, ktorý ma o tom vôbec neupovedomili, aby som proti tomu mohol namietat' a dozvedel som sa to až pri nahliadnutí do spisu. Uvádzal, že nemá so sebou písomné zdôvodnenie odvolania, kde uvádzal, čo namieta a ťažko sa mu vyjadruje. Na to predseda senátu prečítal text odvolania tak ako ho obžalovaný doručil súdu z č.l. 463.

- proti konaniu, ktoré predchádzalo vyhlásenie rozsudku namietal krivé výpovede policajta Z. a D., znalcov A. a W. ako aj snahu marit' prešetrenie veci na súde zo strany sudkyne JUDr. Mihálikovej. V zápisniciach zo súdnych pojednávaní mnohé podstatné veci neboli uvedené, veci, ktoré vypovedali svedkovia. Ďalej mu boli zamietnuté prepisy a keď žiadal 4 kópie na digitálnom nosiči z každého pojednania, tak mu bol poskytnutý iba po jednej, aby ho tým pribrzdili. Na pojednávaní boli zamietnuté mnohé jeho otázky na svedkov, čo sa v zápisniciach neobjavilo, sudkyňa nebrala do úvahy jeho námietky o tom, že znalci zmanipulovali dokázateľne znalecké posudky, keď znalec bez toho, aby sa na nejaké miesto dostal, tak dokázal určiť, čo tam je. Dožadoval sa od polície, od súdu aj od prokuratúry, znalcov kompletne fotodokumentácie, nakoľko tá, ktorá je v spise zachytáva len jednu tretinu nimi označených plôch a všetky ostatné zámerne vylúčili a odmietli mi poskytnúť.

- navrhol v celom rozsahu rozsudok zrušiť a vrátiť na riadne došetrenie polícii, nakoľko ho nemali zo zhromažďovania odpadov obviníť, ale mali voči nemu viesť iné konania vo veci súvisiacich s jeho dvorom.

b/ prokurátorka krajskej prokuratúry:

- dôkazy tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní boli vykonané zákonným spôsobom, a na ich podklade súd dospel k správnym skutkovým a právnym zisteniam. V tejto súvislosti poukázala predovšetkým na závery znaleckých posudkov o odbornosti, správnosti a úplnosti, ktorých niet dôvodných pochybností. Súd I. stupňa sa tiež dôsledne vysporiadal s obranou obžalovaného. Za zákonnú a správnu považovala aj výrok o uloženom treste zodpovedajúci všetkým kritériám ukladania trestov. Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného nepovažovala za dôvodné a navrhla ho zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd, v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti, zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko aj za dodržania zásad tzv. kontradiktórneho procesu, ktoré boli zakomponované do zákona. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a vôbec už nie za porušenie práv obhajoby obžalovaného. Tomuto bola umožnená plná realizácia jeho práv obvineného v takom rozsahu v akom mu vyplývajú z jednotlivých ustanovení Trestného poriadku, osobitne z § 34 Tr. por. To, akým spôsobom ich praktickú realizáciu obžalovaný využil resp. nevyužil je len a len jeho

vlastným rozhodnutím, ktoré v žiadnom prípade nemá za dôsledok to, čo si pod tým predstavuje - teda porušenie jeho práva na obhajobu.

Čo sa týka ďalších ním uvádzaných námietok voči postupu zákonnej sudkyne na hlavných pojednávaniach, tak je potrebné uviesť, že samosudca vedie hlavné pojednávanie a vykonáva aj všetky opatrenia nevyhnutné na jeho riadny priebeh (§ 253 ods.1 Tr. por.). V rámci tohto oprávnenia je jeho právom odmietnuť pripustenie tzv. kapcióznych a sugestívnych otázok a pritom dbá na to, aby hlavné pojednávanie nebolo zdržované výkladmi a prejavmi, ktoré nemajú vzťah k prejednávanej veci a aby bolo zamerané čo najúčinnejšie na objasnenie veci v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie (§ 253 ods. 3 Tr. por.). zároveň dbá, aby proti nikomu neboli prednášané urážlivé výroky alebo zjavne neodôvodnené a s vecou nesúvisiace obvinenia (§ 253 ods. 9 Tr. por.). Znenia týchto zákonných ustanovení boli súdom I. stupňa a konajúcou zákonnou sudkyňou v plnom rozsahu dodržané, preto ak tieto oprávnenia využila nemôže sa z jej strany jednať o nedostatok alebo porušenie zákona, alebo nesprávny úradný postup tak, ako si to mylne vykladá obžalovaný.

V tomto odvolací súd poukazuje na jednu zo zásad práva a to - „vigilantibus iura skripta sunt“ t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda takým, ktorí tieto svoje práva aj aktívne uplatnia včas a pri takom procesnom úkone, ktorý sa ich týka, čím jasne a zrozumiteľne dávajú najavo, že sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práv a tieto aj náležitým spôsobom uplatňujú. Za také dôvody v žiadnom prípade nie je možné považovať alebo celú sériu osobných invektív voči policajtom, znalcom alebo voči zákonnej sudkyňi navyše ak pri tom používa útočný a hrubo urážlivý jazyk (rozhodnutie W. v. Česká republika z roku 2004).

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (strany 11-12) i keď stručne ale dostatočným spôsobom poukázal na právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov, pričom odvolací súd zistil, že pri tomto postupoval správne a v súlade s kritériami ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Na základe takéhoto zákonného postupu správne zistil, že vykonané zákonné dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku, a toho, že bolo spoľahlivo preukázané, že tento skutok spáchal obžalovaný. V otázke zavinenia (subjektívnej stránky) však súd I. stupňa nebol dôsledný, keď formu nedbanlivostného zavinenia prevzal nekriticky z obžaloby. Skutková podstata prečinu podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. v rámci zavinenia uvádza formuláciu „čo aj z nedbanlivosti“. Takto uvedená formulácia zavinenia pripúšťa obe formy zavinenia - úmyselné aj nedbanlivostné. O to viac je potrebné zo strany orgánov činných v trestnom konaní (policajta a prokurátora) a súdu venovať pozornosť ustáleniu formy zavinenia. Odvolací súd má výhrady voči v napadnutom rozsudku ustálenej forme zavinenia z nedbanlivosti (neustálenej v akej forme) pretože zo skutkových zistení je evidentné, že obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle (§ 15 písm. b/ Tr. zák.). Náprava tohto nedostatku v odvolacom konaní však nie je možná vzhľadom na prekážku „reformatio in peius“ (odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal).

Zo spáchania skutku je spoľahlivo usvedčovaný priamymi dôkazmi - výpoveďami svedkov a znalcov, s ktorými sú v súlade aj ostatné listinné dôkazy - prioritne dokumentácia z obhliadky miesta činu.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku - sú vo svojej podstate len opakovaním argumentov, tvoriacich súčasť jeho obhajoby, ktoré predniesol pred súdom I. stupňa a s ktorými sa súd I. stupňa správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vrátane jeho obhajoby a osobitne aj ním namietaných znaleckých posudkov a postupu v prípravnom konaní, s ktorými právnymi úvahami sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na túto časť odôvodnenia - ako na správnu - len odkazuje. Uvedenie samostatných právnych úvah by bolo len opakovaním tých, ktoré uviedol súd I. stupňa.

Ani v písomnom zdôvodnení odvolania ani v rámci prednesu v konaní pred súdom I. stupňa neuviedol žiadne také objektívne dané a právne relevantné dôvody alebo fakty, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť ním uvádzané spochybnenie osôb znalcov a nepravdivosť ich výpovedí. Odvolací súd zdôrazňuje, že takéto spochybnenie nie je možné založiť výlučne len na subjektívnych dôvodoch obžalovaného alebo na tom, že výsledky znaleckého dokazovania resp. celkového dokazovania, nezodpovedajú jeho predstavám.

Preskúmaním postupu orgánov činných v trestnom konaní (policajta a prokurátora) v prípravnom konaní, ani odvolací súd nezistil žiadne také nedostatky alebo pochybenia, ktoré by mali za následok porušenie práv obžalovaného na obhajobu. Správne bolo postupované pri začatí trestného stíhania i pri vznesení obvinenia, výsluchu obvineného i výkone ostatných dôkazov.

Aj v konaní pred súdom bol obžalovanému poskytnutý maximálne možný priestor na uplatnenie a realizáciu jeho práv. Dokonca zo strany súdu I. stupňa na jeho žiadosť mu bol ustanovený aj obhajca postupom podľa § 40 ods. 2 Tr. por. pričom zo spisu nie je zistiteľné či obžalovaný splnil povinnosť v zmysle tohto ustanovenia a či preukázal, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby (v

odvolacom konaní uviedol, že je živnostník a túto aktívne vykonáva). Preto ani v konaní pred súdom I. stupňa odvolací súd nezistil žiadne porušenie práv obžalovaného. V súvislosti s jeho výhradami voči ním zvolenému a neskôr aj voči ustanovenému obhajcovi je potrebné konštatovať, že otázka obhajoby, jej spôsobu, rozsahu, postupu je výlučnou doménou vzťahu medzi obžalovaným a obhajcom, do ktorej súd žiadnym spôsobom nezasahuje.

Obžalovaný má svojský názor na existenciu a záväznosť právneho poriadku platného v Slovenskej republike a keďže je štátnym občanom Slovenskej republiky tak ho zaväzuje rovnako ako ostatných jeho štátnych príslušníkov a je jeho povinnosťou ho dodržiavať.

Podľa čl. I. odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Z tohto základného ustanovenia vyplýva, že časť spoločenských vzťahov upravujú právne predpisy, ktoré sú na základe ich zverejnenia v Zbierke zákonov záväzné pre všetkých, vrátane obžalovaného. S ich porušením (nerešpektovaním) právny poriadok v určitých prípadoch spája aj sankcie.

Medzi takéto vzťahy patrí aj životné prostredie a v rámci neho aj problematika odpadov, ktorú upravuje zákon č. 79/2015 Z.z. o odpadoch.

Podľa § 1 odsek 1 cit. zák. tento zákon upravuje

- a) programové dokumenty v odpadovom hospodárstve,
- b) opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu,
- c) práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri predchádzaní vzniku odpadov a pri nakladaní s odpadmi,
- d) rozšírenú zodpovednosť výrobcov,
- e) nakladanie s vyhradenými výrobkami a prúdmi odpadov,
- f) nakladanie s komunálnym odpadom,
- g) cezhraničný pohyb odpadov,
- h) informačný systém odpadového hospodárstva,
- i) pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí vo veciach štátnej správy odpadového hospodárstva,
- j) zodpovednosť za porušenie povinností na úseku odpadového hospodárstva.

Podľa § 2 cit. zák. odpadom je hnuiteľná vec alebo látka, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť. To čo odpadom nie je stanovuje ods. 2 cit. paragrafu.

Obžalovaný si mylne vykladá uvedené zákonné ustanovenie a jeho názor, že on ako vlastník veci je tým, kto určuje čo odpad je a čo nie je. Toto je striktné stanovené zákonom a v žiadnom prípade to nie je ponechané na vôli hociktorého občana. Ani obžalovaný i keď ako uvádza je vyučený v odbore elektrotechnika si nemôže prisvojiť právo rozhodovať o tom, čo odpad je a čo nie je, pretože takýto postup nemá oporu v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 13 písm. a/ cit. zák. zakazuje sa uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom.

Podľa § 25 odsek 1 cit. zák. zakazuje sa riediť a zmiešavať:

- a) jednotlivé druhy nebezpečných odpadov navzájom,
- b) nebezpečné odpady s odpadmi, ktoré nie sú nebezpečné, a
- c) nebezpečné odpady s látkami alebo s materiálmi, ktoré nie sú odpadom.

Podľa § 25 odsek 2 cit. zák. odsek 1 sa neuplatní, ak zmiešavanie nebezpečných odpadov

- a) je potrebné na zvýšenie bezpečnosti počas zhodnocovania alebo zneškodňovania odpadu,
- b) je v súlade s najlepšimi dostupnými technikami,
- c) nebude viesť k ohrozeniu zdravia ľudí a životného prostredia a sú dodržané podmienky uvedené v § 12 ods. 2 a
- d) je v súlade so súhlasom udeleným podľa § 97 ods. 1 písm. i).

Podľa § 25 odsek 3 cit. zákona ak v rozpore s odsekmi 1 a 2 došlo k zmiešaniu odpadov, príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva rozhodne o povinnosti nebezpečné odpady oddeliť, ak je to technicky a ekonomicky možné a ak je to nevyhnutné na ochranu zdravia ľudí a životného prostredia.

Podľa § 25 odsek 4 cit. zák. pri zbere, preprave a skladovaní musí byť nebezpečný odpad zabalený vo vhodnom obale a riadne označený podľa osobitného predpisu

Podľa § 25 odsek 5 cit. zák. pôvodca nebezpečného odpadu je povinný pri vzniku každého nového druhu nebezpečného odpadu alebo odpadu, ktorý vznikol pri úprave nebezpečného odpadu, ako aj pred zhodnotením alebo zneškodnením ním vyprodukovaného nebezpečného odpadu zabezpečiť na účely určenia jeho nebezpečných vlastností a bližších podmienok nakladania s ním odber vzoriek a analýzu jeho vlastností a zloženia kvalifikovanou osobou, s výnimkou, ak jeho nebezpečné vlastnosti a bližšie

podmienky nakladania s ním je možné zistiť z karty bezpečnostných údajov výrobku alebo zo sprievodnej dokumentácie výrobku, ak výrobok kartu bezpečnostných údajov nemá.

Podľa § 25 odsek 6 cit. zák. nebezpečné odpady sa zhodnocujú a zneškodňujú prednostne pred odpadmi, ktoré nie sú nebezpečné.

Podľa § 25 odsek 7 cit. zák. nebezpečné odpady sa v ustanovených prípadoch [§ 105 ods. 3 písm. d)] zakazuje skládkovať bez ich predchádzajúcej úpravy, ktorá zabezpečí podstatné zníženie ich nebezpečnosti, objemu alebo hmotnosti; zákaz podľa § 13 písm. f) nie je týmto dotknutý.

Podľa § 25 odsek 8 cit. zák. ustanovenia tohto zákona o nakladaní s nebezpečnými odpadmi sa vzťahujú na nakladanie s odpadmi, ktoré obsahujú jednu alebo viac nebezpečných látok a spĺňajú aspoň jedno kritérium na posudzovanie nebezpečných vlastností podľa Katalógu odpadov.

Podľa § 33 cit. zák. zakazuje sa:

a) zneškodňovať elektroodpad odovzdaný do systému spätného zberu elektroodpadu alebo oddeleného zberu elektroodpadu pred jeho spracovaním,

b) zmiešavať elektroodpad z domácností s inými zložkami komunálneho odpadu,

c) rozoberať či inak zasahovať do elektroodpadu pred jeho odovzdaním osobe oprávnenej na prípravu na opätovné použitie elektroodpadu alebo spracovateľovi elektroodpadu; uvedený zákaz sa nevzťahuje na osobu oprávnenú na opätovné použitie elektroodpadu a spracovateľa elektroodpadu.

Citované ustanovenia zák. č. 75/2015 Z.z., ktorý je všeobecne záväzným právnym predpisom, na ktorý odkazuje tzv. blanketná skutková podstata prečinu podľa § 302 ods. 1 Tr. por. Odvolací súd zistil, že správne sa medzi nimi mali nachádzať aj ustanovenia § 12 ods. 1, 2 písm. a,b, § 33 písm. b,c, prípadne aj ustanovenia zákona o ochrane životného prostredia (nebezpečný odpad). Ani tento nedostatok nebolo možné v odvolacom konaní napraviť vzhľadom na už uvedenú prekážku.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí v rámci odvolacieho konania vzniesol aj návrhy na doplnenie dokazovania - predvolaním znalcov W. a A. a ich vypočutia k zmanipulovanému znaleckému posudku, ktorí vypracovali z miesta obhliadky a policajta D., ktorý vec na polícii uzatváral k zmanipulovaniu svojho šetrenia a znalca A..

Týmto návrhom obžalovaného odvolací súd nevyhovел z týchto dôvodov :

- v odvolacom konaní sa dôkazy vykonávajú len výnimočne a len vtedy ak sa jedná o dôkazy nevyhnutné na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť (§ 326 ods. 5 Tr. por.), a za takéto nemožno považovať tie, ktoré obžalovaný navrhol,

- tieto dôkazy boli vykonané už v konaní pred súdom I. stupňa,

- ich výsluch mal byť zameraný výlučne len na to, akým spôsobom obžalovaný hodnotí tieto dôkazy.

Pri preskúmaní výroku o druhu a výmere trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák., prihliadol na všetky okolnosti prípadu, mieru zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku ako aj na spôsob vykonania činu. U obžalovaného správne nezistil žiadnu z poľahčujúcich ani z priťažujúcich okolností uvedených v § 36 a § 37 Tr. zák. Zo správy z obce Krnča vyplýva, že obžalovaný ani do času odvolacieho konania neodstránil škodlivé následky svojho činu. Za týchto okolností súd I. stupňa postupoval správne keď mu uložil výchovný druh trestu odňatia slobody v 1 zákonom ustanovenej trestnej sadzby (až na 2 roky). Pretože je u neho daný predpoklad, že účel trestu bude u neho dosiahnutý aj bez priameho výkonu uloženého trestu odňatia slobody, tak jeho výkon podmienene odložil na primeranú skúšobnú dobu 18 mesiacov. Takto uložený druh trestu i jeho výmera zodpovedá skutkovým okolnostiam prípadu a zohľadňuje aj osobu obžalovaného a je spôsobilý splniť účel trestu nielen z hľadiska generálnej ale aj individuálnej prevencie. Odvolací súd zdôrazňuje, že nevedenie riadneho života v skúšobnej dobe je dôvodom na nariadenie výkonu trestu.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).